

FEDERALE OVERHEIDSDIENST WERKGELEGENHEID, ARBEID EN
SOCIAAL OVERLEG

Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk.

Advies nr. 123 van 15 juni 2007 betreffende het ontwerp van koninklijk besluit betreffende de eerste hulp, dringende verzorging en eerste zorgen die aan werknemers slachtoffers van een ongeval of ongesteldheid worden gegeven

I. VOORSTEL EN MOTIVERING

Bij brief van 10 januari 2007, gericht aan de voorzitter van de Hoge Raad PBW, heeft de Minister van Werk het advies van de Raad gevraagd over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende *de eerste hulp, dringende verzorging en eerste zorgen, die aan werknemers slachtoffers van een ongeval of ongesteldheid worden gegeven*

De Minister vraagt een advies binnen de gewone termijn van 6 maanden.

Het Uitvoerend Bureau van de Hoge Raad besliste op 19 januari 2007 om het onderzoek van het ontwerp en de voorbereiding van het advies toe te vertrouwen aan een Commissie ad hoc.

De Commissie ad hoc vergaderde op 18 april 2007.

Voorstelling van het ontwerp van besluit

Dit ontwerp van koninklijk besluit pas in het kader van de overbrenging van oude beschikkingen van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming naar de Codex over het welzijn op het werk.

Het betreft de actualisering van de artikelen 174 tot 183ter van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming.

Terwijl de oude beschikkingen de organisatie van de eerstehulp en de dringende verzorging in het algemeen vermeldde, geeft dit ontwerp van besluit een definitie van “eerste hulp” en van “dringende verzorging”.

De notie van redder-hulpverlener wordt ingevoerd en er wordt gesteld dat het gaat om een werknemer die een specifieke opleiding heeft gevolgd om reddingsoperaties te doen en dringend verzorging toe te dienen.

Het ontwerp van besluit stelt de aangelegenheid duidelijker voor: de algemene verplichting van de werkgever worden eerst omschreven en daarna wordt in detail bepaald waaraan de middelen en de uitrusting moet beantwoorden om de eerste hulp, de dringende verzorging en de eerste zorgen te verzekeren.

Het aantal en de kwalificatie van het gespecialiseerd personeel worden vastgesteld door de werkgever in functie van het aantal tewerkgestelde werknemers, van de karakteristieken van de onderneming en van de resultaten van de risicoanalyse in samenwerking met de preventie-

adviseur-arbeidsgeneesheer en na advies van het comité voor preventie en bescherming op het werk.

Deze nieuwe verdeling van het gekwalificeerd personeel zal beter aangepast zijn aan de realiteit van de activiteiten van de onderneming en zal minder star zijn dan datgene wat opgelegd werd door artikel 176 van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming, de ambtenaar van TWW kan een afwijking verlenen volgens de activiteiten van de onderneming.

De inhoud van de apotheekkasten en van de verbandkoffers werd aangepast evenals de beschrijving van de dringende zorgen die werd geactualiseerd.

Een ander ontwerp van koninklijk besluit dat de erkenningsvoorwaarden voor de instelling die de certificaten van hulpverlener-redder vastleggen wordt voorbereid.

Het ontwerp van koninklijk besluit is als volgt ingedeeld.

Afdeling I. Toepassingsgebied en definities

Afdeling II. Algemene verplichtingen van de werkgever

Afdeling III. Uitrusting en organisatie

Afdeling IV. Eerste hulp en dringende verzorging

Afdeling V. Eerste zorgen

Afdeling VI. Opheffingsbepalingen

BIJLAGE I Samenstelling van de apotheekkasten en verbanddozen voor eerste zorgen evenals van de individuele verbandetuis voor eerste zorgen, voorgeschreven in artikel 5 van dit besluit.

I. Minimum samenstelling

II. Minimum samenstelling van het individuele verbandetui voor eerste zorgen.

III. Brochure “Dringende verzorging in afwachting van de komst van de geneesheer”.

II. ADVIES UITGEBRACHT DOOR DE HOGE RAAD PBW TIJDENS DE VERGADERING VAN 15 JUNI 2007

De Hoge Raad PBW geeft volgend advies over het ontwerp van koninklijk besluit.

1 Unaniem advies

a. Algemeen:

De Hoge Raad stelt vast dat dit besluit begint met een artikel 3 waarin gesteld wordt dat de werkgever de nodige maatregelen moet nemen rekening houdend met onder meer de risico-analyse.

Dit is in overeenstemming met de principes van de nieuwe aanpak.

Vervolgens gaat het ontwerp dan verder met een actualisering van de beschikkingen in de artikelen 174 tot 183 ter van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming – wat op zich een goed initiatief is – maar spijtig genoeg dan wel op de wijze van de oude aanpak.

De Raad vraagt daarom het ontwerp te herformuleren, rekening houdend met de hierna opgesomde thematische principes en opnieuw voor te leggen aan de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming.

b. Thematisch:

- Betreffende de samenstelling van de verbanddoos/apotheekkast en de brochure:

De Hoge Raad stelt vast dat de inhoud van bijlage 1 niet overeenstemt met de actuele opvattingen over eerstehulp en meent dat deze dient herbekeken te worden met specialisten van dringende hulpverlening.

In deze bijlage I bevindt zich hoofdstuk **III. Brochure “Dringende verzorging in afwachting van de komst van de geneesheer”**.

De Hoge Raad meent dat deze informatie eerder het voorwerp zou moeten uitmaken van een document dat onder meer via de website van de FOD beschikbaar wordt gesteld.

Dergelijke informatie hoort niet thuis in een reglementaire tekst omdat het zo veel te moeilijk is om deze informatie efficiënt en eenvoudig aan te passen aan de evolutie van de eerstehulptechnieken.

- Betreffende het verzorgingslokaal:

In artikel 8, 1ste lid van het ontwerp dient de logica van de regelgeving inzake welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk gevolgd worden.

Dit betekent dat het de werkgever is die beslist over de noodzakelijke middelen op advies van de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer.

- Betreffende de functie van redder-hulpverlener:

De Hoge Raad stelt vast dat in het ontwerp een nieuwe figuur ingevoegd wordt, namelijk de redder-hulpverlener en meent dat het niet goed is dit te doen op een algemene wijze.

De Hoge Raad meent dat het lang zal duren vooraleer de ondernemingen en de instellingen met deze nieuwe figuur vertrouwd zullen zijn.

Er bestaan momenteel geen specifieke opleidingen voor redder-hulpverleners.

Bovendien zal de vorming van een redder-hulpverlener die een besloten ruimte wordt ingestuurd (zie Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming, artikel 53), verschillend zijn van die voor iemand die eerste hulp moet bieden bij werken op grote hoogte.

Wel zou de Hoge Raad heil zien in het voorzien in het besluit van de mogelijkheid om, voor specifieke toepassingen, bijvoorbeeld voor een bepaalde soort activiteit of binnen een sector

en gebaseerd op een risicoanalyse die uitwijst dat de aanwezigheid van zulke functie noodzakelijk is, de vereisten vast te stellen waaraan de redder-hulpverlener moet voldoen.

De redders-hulpverlener die destijds verplicht waren in de steenkoolmijnen, zijn hier een goed voorbeeld van.

Zie hieromtrent artikel 87 en volgende van het Regentsbesluit van 25 september houdende Algemeen Reglement betreffende de maatregelen op gebied van hygiëne en gezondheid der arbeiders in de mijnen, ondergrondse groeven en graverijen en het Koninklijk besluit van 10 juli 1972 betreffende het reddingswezen in de kolenmijnen.

Het bepalen van die vereisten kan gebeuren bij ministerieel besluit op advies van de Hoge Raad, wat de raadpleging impliceert van de desbetreffende werkgevers- en werknemersvertegenwoordigers, en van de AD TWW die de sector, de activiteiten en de bijzondere omstandigheden kent.

Belangrijk bij deze vereisten is niet alleen de inhoud van hun opdracht maar ook de regelmatige training.

- Betreffende de noodzaak van coördinatie met de openbare hulpdiensten:

De Hoge Raad meent dat de werkgever bij het uitvoeren van de risicoanalyse logischerwijze rekening mag houden met wat beschikbaar is bij de openbare hulpdiensten bevoegd voor het gebied van zijn onderneming.

- Betreffende de erkenning van organismen die de cursussen geven:

Het is volgens de Hoge Raad ook niet meer mogelijk sinds de staatshervorming om de inhoud van de opleiding van dergelijke redders-hulpverlener, evenmin trouwens als deze van de gewone hulpverleners, te laten vaststellen door de Federale Overheid.

De raad meent dat het daarom beter is geen apart besluit meer te maken voor de erkenning van opleiding van hulpverlener en van redders-hulpverlener, maar om in het besluit dat de eerste hulp regelt, ook de vereisten vast te leggen waaraan beiden moeten voldoen, inzonderheid de eindtermen waaraan zij moeten beantwoorden.

Het wordt voor het overige aan de Gemeenschappen overgelaten of zij zulke cursussen wensen te erkennen.

2 Bijkomend standpunt van de werknemersorganisaties

Onverminderd het unaniem ongunstig advies zijn de werknemersorganisaties van mening dat in de artikelen 6§2, 8, 1ste lid (na de unaniem gevraagde aanpassing), 11, 2de lid, 14, 2de lid, telkens ook het advies van het comité PBW moet gevraagd worden.

III. BESLISSING

Het advies aan de Minister van Werk te sturen.